

Zbiór Orzeczeń

DECYZJA TRYBUNAŁU

(izba właściwa w zakresie szczególnej procedury kontroli)

z dnia 9 września 2014 r.

Szczególna procedura kontroli orzeczenia

W sprawie C-417/14 RX

mającej za przedmiot wniosek pierwszego rzecznika generalnego z dnia 9 sierpnia 2014 r. o poddanie orzeczenia szczególnej procedurze kontroli w trybie art. 62 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej,

TRYBUNAŁ (izba właściwa w zakresie szczególnej procedury kontroli),

w składzie: T. von Danwitz (sprawozdawca), prezes izby, E. Juhász, A. Rosas, D. Šváby i C. Vajda, sędziowie,

wydaje następującą

Decyzję

- 1 Wniosek pierwszego rzecznika generalnego o poddanie orzeczenia szczególnej procedurze kontroli dotyczy wyroku Sądu Unii Europejskiej (izba ds. odwołań) w sprawie T-401/11 P Missir Mamachi di Lusignano przeciwko Komisji (EU:T:2014:625). Wyrokiem tym Sąd uchylił wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej w sprawie F-50/09 Missir Mamachi di Lusignano przeciwko Komisji (EU:F:2011:55) oddalający skargę o stwierdzenie pozaumownej odpowiedzialności odszkodowawczej Unii wniesioną przez Livia Missira Mamachiego di Lusignana i mającą na celu, po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 3 lutego 2009 r. o oddaleniu jego wniosku o odszkodowanie i zadośćuczynienie w związku z zaistniałym zabójstwem jego syna Alessandra, urzędnika Unii Europejskiej, oraz po drugie, zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego oraz na rzecz następców prawnych jego syna określonych należności tytułem naprawienia poniesionych szkód materialnych i zadośćuczynienia za krzywdy wynikające z tego zabójstwa.
- 2 Skarga ta opiera się na uchybieniu przez Komisję jej obowiązkowi zapewnienia ochrony swoim urzędnikom i zmierza do uzyskania zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez samego urzędnika, czego skarżący domaga się w imieniu dzieci zmarłego urzędnika jako jego następców prawnych, a także naprawienia szkód materialnych oraz zadośćuczynienia za krzywdy poniesione przez skarżącego oraz dzieci zmarłego urzędnika, występujących w charakterze członków rodziny zmarłego.
- 3 Co się tyczy żądania naprawienia szkód i zadośćuczynienia za krzywdy doznane przez skarżącego oraz dzieci zmarłego urzędnika, to Sąd Unii Europejskiej stwierdził, że Sąd do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej powinien był stwierdzić swą niewłaściwość do rozpoznania tego żądania, gdyż podlega ono właściwości Sądu Unii Europejskiej. W konsekwencji powinien był przekazać je temu Sądowi zgodnie z art. 8 ust. 2 załącznika I do statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

- 4 Co się tyczy żądania zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez urzędnika przed śmiercią, Sąd Unii Europejskiej orzekł, że Sąd do spraw Służby Publicznej – mimo iż był właściwy do jego rozpoznania – niesłusznie odrzucił je jako niedopuszczalne, powołując się na zasadę „zgodności” między wnioskiem a zażaleniem. Z uwagi na fakt, że stan postępowania w zakresie tego żądania nie pozwalał na wydanie orzeczenia, Sąd Unii Europejskiej stwierdził, że należałoby przekazać ten aspekt skargi Sądowi do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej. Sąd ten musiałby jednak stwierdzić, że przed Sądem Unii Europejskiej oraz przed nim samym zawisły sprawy mające ten sam przedmiot i na podstawie art. 8 ust. 3 akapit drugi załącznika I do statutu Trybunału Sąd do spraw Służby Publicznej musiałby stwierdzić brak swojej właściwości, tak aby Sąd Unii Europejskiej mógł orzec w tych sprawach.
- 5 W tych okolicznościach, uznając się za właściwy do rozpoznania ogółu żądań, Sąd Unii Europejskiej postanowił przekazać całość sprawy sobie jako sądowi pierwszej instancji.
- 6 Z art. 256 ust. 2 TFUE wynika, że orzeczenia wydane przez Sąd Unii Europejskiej w trybie odwołania od orzeczeń Sądu do spraw Służby Publicznej mogą zostać w drodze wyjątku, na warunkach określonych przez statut Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i w określonym tam zakresie, poddane kontroli Trybunału, jeżeli zachodzi poważne ryzyko naruszenia jedności lub spójności prawa Unii.
- 7 Wniosek pierwszego rzecznika generalnego z dnia 9 sierpnia 2014 r. o poddanie orzeczenia szczególnej procedurze kontroli opiera się na art. 62 statutu Trybunału, zgodnie z którym, jeżeli uzna on, że zachodzi poważne ryzyko naruszenia jedności lub spójności prawa Unii, może wystąpić do Trybunału Sprawiedliwości z wnioskiem o poddanie kontroli orzeczenia Sądu Unii Europejskiej.
- 8 W tym względzie z art. 193 § 4 regulaminu postępowania przed Trybunałem wynika, że jeżeli do izby właściwej w zakresie szczególnej procedury kontroli wpłynęły wnioski o poddanie orzeczenia Sądu Unii Europejskiej szczególnej procedurze kontroli, izba ta podejmuje decyzję w tym przedmiocie, i jeżeli uzna, że omawiane orzeczenie Sądu Unii Europejskiej należy poddać szczególnej procedurze kontroli, jej decyzja wskazuje wyłącznie kwestie będące przedmiotem tej procedury.
- 9 W niniejszym przypadku izba właściwa w zakresie szczególnej procedury kontroli uznaje, iż wyrok w sprawie Missir Mamachi di Lusignano przeciwko Komisji (EU:T:2014:625) należy poddać szczególnej procedurze kontroli.
- 10 Kwestia, której dotyczyć będzie szczególna procedura kontroli, zawarta jest w pkt 2 sentencji niniejszej decyzji.

Z powyższych względów Trybunał (izba właściwa w zakresie szczególnej procedury kontroli) wydaje następującą decyzję:

- 1) **Wyrok Sądu Unii Europejskiej (izba ds. odwołań) z dnia 9 lipca 2014 r. w sprawie T-401/11 P Missir Mamachi di Lusignano przeciwko Komisji (EU:T:2014:625) należy poddać szczególnej procedurze kontroli.**
- 2) **Szczególna procedura kontroli dotyczyć będzie zagadnienia, czy wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 9 lipca 2014 r. w sprawie T-401/11 P Missir Mamachi di Lusignano przeciwko Komisji (EU:T:2014:625) narusza jedność lub spójność prawa Unii ze względu na to, że Sąd ten, jako sąd odwoławczy, uznał się za właściwy do rozpoznania w charakterze sądu pierwszej instancji skargę o stwierdzenie pozaumownej odpowiedzialności odszkodowawczej Unii**
 - **opartą na uchybieniu przez instytucję jej obowiązkowi zapewnienia ochrony swoim urzędnikom,**

- wniesioną przez osoby trzecie występujące w charakterze następców prawnych zmarłego urzędnika, a także w charakterze członków rodziny tego urzędnika oraz która
 - zmierza do uzyskania zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez samego zmarłego urzędnika, jak również naprawienia szkód materialnych i zadośćuczynienia za krzywdy doznane przez te osoby trzecie.
- 3) Zainteresowanych, o których mowa w art. 23 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, oraz strony w postępowaniu przed Sądem Unii Europejskiej wzywa się do przedstawienia Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej uwag na piśmie w przedmiocie powyższej kwestii w terminie miesiąca od chwili doręczenia niniejszej decyzji.

Podpisy